

това, излѣзе съ голѣмѣ силѣ на срѣщѣ имъ и гы принуди да ся дръпнѣтъ въ земѣ-тѣ си.

Бѣлгаре-ти ся вѣрнѣхѫ, нѣ неостахѫ до много врѣмѧ мирни: въ 759 г. като ся приготвихѫ изно-во, обявихѫ на Гърци-ты бой и трѣгнѣхѫ камъ Цариградъ. Тогасъ Императоръ-тѣ събра довольно войскѣ и излѣзе пакъ на срѣщѣ имъ. Двѣ-тѣ не-пріятелски силы ся посрѣщѣхѫ близу Бѣреговъ Клисурѣ, дѣто направихѫ много сбиванія, отъ кои-то послѣдне-то быде най-страшно: въ него ся проля много кръвь, нѣ Бѣлгаре-ти побѣдихѫ и, откакъ избихѫ мнозина отъ Гърци-ты голѣмцы, принудихѫ Императора да ся вѣрне въ столицѫ-тѣ си (760 г.)

Слѣдъ тоя бой въ Бѣлгаріѣ послѣдувало меж-дуособенъ бой, на който причина-та, казвать, было това, че Бѣлгаре-ти подозрѣли Добра ужъ да ималъ таенъ договоръ съ Гърцика царь за да направи миръ въ ползѣ на Гърци-ты. Въ тѫкъ междуособнѣ бор-бѣ быдохѫ избити всички членове отъ царскѣ-тѣ кръвь, освѣнъ *Сабина*, който сполучилъ да забѣгне въ Цариградъ. На място Кормеса Бѣлгаре-ти си из-брали за царь едного юнака и гърделива мѫжя, на имя *Телецъ* (762 г.) Въ това врѣмѧ 208,000 Бѣл-гаре, Добревы привърженци, защото небыли благо-дарни отъ промѣнуваніе-то на царя, оставили оте-чество-то си и прѣселили ся въ Малъ Азінъ.

Отъ сваляніе-то на царь Кормеса до въцарува-ниe-то на Крума, Бѣлгарско-то правленіе бѣше ста-нѣло избирателно; затова често ся случваха междъ-